

[Justitsministeren]

Jeg forstod på fru Dorte Bennedsens indlæg, at hun støtter tanken om, at flygtninge så vidt muligt skal hjælpes i deres hjemregion, og fru Dorte Bennedsen efterlyste i den forbindelse strategier for sådanne løsninger. Dertil vil jeg da godt sige, at Danmark sammen med en række andre vestlige lande, i øvrigt i samarbejde med UNHCR, aktivt arbejder på at fastlægge sådanne strategier. Medens vi er her i folketingsalen, holdes der et møde i Dresden, som netop beskæftiger sig med dette spørgsmål.

Fru Dorte Bennedsen spurgte også, om der med asylkonventionen ville ske forringelser af de facto-flygtninges situation. Fru Ebba Strange var inde på det samme. Jeg kan sige, at det ikke er tilfældet. Efter forslaget er der en adgang til, at vi i Danmark efter en særlig humanitær vurdering kan påtage os at behandle sagerne. Det har ikke noget at gøre med den materielle prøvelse af sagen, hvorefter der kan gives flygtningestatus; men der kan gives særlige humanitære tilladelser.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi holder fast i, at det, konventionen drejer sig om, er en præcisering af, hvilket land der er forpligtet til at behandle en ansøgning. Når det er fastslået, sker prøvelsen efter det pågældende lands nationale lovgivning, og for Danmarks vedkommende er det også med adgang til at kunne opnå status som de facto-flygtning.

Hr. Helge Adam Møller og fru Birthe Rønn Hornbech pegede på de holdninger, som henholdsvis Venstre og Det Konservative Folkeparti har, og det skal jeg ikke kommentere; det er selvfølgelig synspunkter og holdninger, som vil indgå i forbindelse med udarbejdelsen af det oplæg, regeringen vil fremkomme med senere på året, som jeg har været inde på.

Fru Ebba Strange understregede menneskerettighedskonventionens bestemmelse om, at ethvert menneske har ret til at søge beskyttelse, at søge asyl. Det, der jo er problemet, som jeg har været inde på, er, at stadig flere gør det uden egentlig at være politisk forfulgte.

Fru Ebba Strange sagde, at vi også i lyset af asylkonventionen måtte ændre vore afvisningsregler, og her må jeg sige ligeud, at hvis tanken er, at vi ved grænsen skal foretage en vurdering af, om mennesker, der kommer hertil, vil have en større mulighed for at opnå opholdsgrundlag i Danmark efter den danske lovgivning end i andre europæiske lande efter deres lovgiv-

ning, f.eks. i England, Holland eller Italien, vil vi påtage os ansvaret for behandlingen af et meget, meget stort antal sager. Så vil jeg ikke sige det stærkere. Det mener jeg vil være at påtage os nogle problemer, som ligger langt ud over, hvad vi kan håndtere med de økonomiske og andre ressourcer, som vi har til rådighed her i landet.

Fru Ebba Strange rejste også spørgsmålet om flygtningebørnene. Jeg har jo haft lejlighed til et par gange i Retsudvalget at redegøre for den sag. Vi har, som det vil vides, til kortlægning af problemet nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe med både myndighedsrepræsentanter og folk fra organisationerne. Jeg håber på, at arbejdsgruppen vil kunne afslutte sit arbejde sådan, at vi kan lægge det frem her inden sommerferien. Det problem er altså som sagt under nøjere overvejelse.

En oversigt over, hvem der kan få godkendelse, og hvordan vi administrerer § 9, stk. 2, nr. 2, vil jeg selvfølgelig gerne bidrage med til Folketingets Retsudvalg.

Det er rigtigt, som fru Ebba Strange siger, at spørgsmål om repatriering er socialministerens sag, men vi har selvfølgelig drøftet den sammen. Som det vil vides, blev der ved et særligt aktstykke skabt en økonomisk mulighed for at kunne arrangere en sådan repatrieringsordning, og den er, så vidt jeg erindrer, forlænget i den finanslov, der blev vedtaget for et stykke tid siden.

Regeringens synspunkt er, at en egentlig lovfæstelse af en repatrieringsordning naturligt hænger sammen med de overvejelser, som vi skal foretage i den kommende folketingssamling omkring udlændingeloven som helhed. Det er vores intention at tage spørgsmålet om en egentlig lovgivning for så vidt angår en permanent repatrieringsordning op i den sammenhæng.

Hr. Tom Behnke rejste spørgsmålet, om fremmede, der overtræder loven, skal sendes ud. Det var jo unægtelig et meget bredt formuleret spørgsmål. Jeg kunne stille det modsæts spørgsmål, om hr. Tom Behnke forestiller sig, at én, der f.eks. har opnået flygtningestatus her i landet, som begår en eller anden form for kriminalitet, skal fratages sin flygtningestatus, og til hvilket land den pågældende i givet fald skal udsendes.